

Dosarul nr. 2ra-1333/21

Prima instanță: (Judecătoria Hîncești, sediul Central) N. Berbec

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Stici Roman
în interesele lui Timofti Valeriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Timofti Valeriu
împotriva lui Cebanu Vasile cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2021,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2020, Timofti Valeriu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cebanu Vasile cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Timofti Valeriu a menționat că la 29 decembrie 2017,
de către Inspectoratul de Poliție Hîncești a fost emisă notificarea nr. 11656
expediată în adresa sa, potrivit căreia, la 25 decembrie 2017, a avut loc un conflict
între Cebanu Vasile și Timofti Valeriu, iar ca urmare a celor constatate, în privința
lui Cebanu Vasile a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în
temeiul art. 69 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă
de amendă în mărime de 9 unități convenționale.

De asemenea, a invocat că la 25 iulie 2018, în privința lui Cebanu Vasile a
fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 69 alin. (1)
Cod Contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime
de 9 unități convenționale.

Ulterior, la 05 februarie 2020, în adresa lui Cebanu Vasile a fost expediată
cererea, prin care a fost somat în termen de 7 zile calendaristice să achite suma de
5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de

asistență juridică ca urmare a comiterii de către acesta în privința lui Timofti Valeriu a contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod Contravențional, însă reclamația a fost ignorată de pârât.

Timofti Valeriu a solicitat încasarea de la Cebanu Vasile a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 12 noiembrie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Timofti Valeriu.

S-a încasat de la Cebanu Vasile în beneficiul lui Timofti Valeriu suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 25 iulie 2018, Cebanu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că la data de 21 iulie 2018, orele 11:25, fiind în stradă în sat. Ciuciuleni, r-nul Hîncești, l-a numit cu cuvinte injurioase pe Timofti Valeriu, fapt pentru ce i-a fost aplicată sancțiunea cu amenda în mărime de 9 unități convenționale.

Astfel, prima instanță a concluzionat că decizia agentului constator ce a dus la sancționarea contravențională a lui Cebanu Vasile, acordă dreptul reclamantului de a pretinde recuperarea prejudiciului moral de la cel care se face vinovat de săvârșirea contravenției, în cazul din speță de la Cebanu Vasile.

Totodată, instanța de fond a reiterat că din înscrisurile prezentate de către reclamant, nu rezultă nici o probă confirmativă care ar justifica suferința adusă și prin urmare cuantumul prejudiciului moral solicitat.

Deci, luând în considerație caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate reclamantului, gradul de vinovăție al pârâtului, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al reclamantului, instanța a ajuns la concluzia de a încasa de la pârât suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral, ce constituie reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit.

Referitor la contravenția din 29 noiembrie 2017, invocată de reclamant în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată a reținut, că prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 13 martie 2018, s-a admis contestația depusă de Cebanu Vasile, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 decembrie 2017 și decizia agentului constator emisă în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional și s-a încetat procesul contravențional.

Hotărârea judecătorească nu a fost contestată.

Astfel, în această parte, instanța de judecată a respins capătul de cerere.

Cât privește pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată a reținut că în cazul din speță, cererea de chemare în judecată a fost depusă de avocatul Stici Roman în interesele lui Timofti Valeriu, iar conform copiei bonului de plată din 21 iunie 2019, beneficiarul Timofti Valeriu a achitat suma de 1500 lei Cabinetului Avocatului „Roman Sitici”.

Prin urmare, instanța de fond a conchis că reclamantul nu a prezentat dovada suportării cheltuielilor de asistență juridică solicitate anume pe cazul dedus judecării, or potrivit portalului Judecătoriei Hîncești, sediul Central, pe rolul instanței respective la examinare se află mai multe cauze cu implicarea părților din prezentul dosar.

Mai mult ca atât, la cererea de chemare în judecată nu a fost prezentat contractul de asistență juridică care urmează a fi întocmit în formă scrisă și înregistrat în modul stabilit, condiție prevăzută în Decizia nr. 2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților, precum și faptul că nu a fost anexat calculul lucrului efectuat anume pe cauza respectivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2021, s-a respins apelul declarat de Timofti Valeriu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 12 noiembrie 2020.

La 22 iulie 2021, avocatul Stici Roman a declarat în interesele lui Timofti Valeriu recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul, în motivarea recursului a invocat că hotărârile judecătorești nu sunt motivate suficient.

Astfel, recurentul Timofti Valeriu a menționat că la determinarea cuantumului prejudiciului moral, instanțele de judecată nu au reținut că este vecin cu Ceban Vasile.

Deci, fiind injuriat de către intimat, reputația și numele său în localitate a avut de suferit, prin urmare suma de 5 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral constituie o recompensă pentru suferințele cauzate.

La fel, recurentul a invocat dezacordul cu soluția instanțelor judecătorești privind respingerea cerinței de încasarea a sumei de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, care a fost confirmată prin anexarea bonului de plată.

Iar, în cazul admiterii parțiale a acțiunii, urma a fi parțial compensate și cheltuielile de judecată suportate.

La 05 august 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Cebanu Vasile la 11 august 2021 conform avizului de recepție (f.d. 106).

La 13 septembrie 2021, Cebanu Vasile a depus referință la recursul declarat de Timofti Valeriu, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 19 mai 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 iulie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a

unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Stici Roman în interesele lui Timofti Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Stici Roman în interesele lui Timofti Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari